

ULKOMAISTEN BOLSHEVIKKIRYHMIEN NEUVOTTELUKOKOUS¹²²

JOULUKUUN 14—17 (27—30) p:nä 1911

I

ASIAINTILAA PUOLUEESSA KOSKEVAN SELOSTUKSEN JOHDOSTA TEHTY PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUS

SOSIALIDEMOKRAATTISTEN PUOLUEVOIMIEN
JÄRJESTÄMINEN ULKOMAILLA JA BOLSHEVIKKIEN TEHTÄVÄT

Ulkomailla olevien sosialidemokraattisten järjestöjen tila on tätä nykyä äärimmäisen epänormaali.

Vuodesta 1908 lähtien, jolloin sosialidemokraattien julkaisutoiminta alkoi siirtyä yhä suuremmassa mitassa ulkomaille, ja täysistuntoon saakka oli kaikissa tärkeimmissä ulkomailla olevissa keskuselimissä vallalla täydellinen organisatorinen hajaannus, mikä johtui siitä, että men-shevikkiryhmät eristäytyivät täydellisesti puolueesta.

Täysistunto (tammikuussa 1910) yritti luoda yhtenäisyyden sen yksimielisesti hyväksymän likvidaattoruusvastaisen ja otzovismivastaisen linjan perustalla, ja sitä paitsi täysistunnossa erikoisen tarmokkaasti kehoitettiin rakentamaan täydellistä yhtenäisyyttä ulkomailla.

Itse asiassa kuitenkin ei täysistunnon jälkeen tapahtunut missään ulkomaisten ryhmien yhdistymistä, koska likvidaattorit ja otzovistit eivät täyttäneet täysistunnon asettamia ehtoja. Päinvastoin seurauksena oli entistä pahempi hajaannus, sillä todellisuudessa vperjodilaiset vetäytyivät erilleen bolshevikeista ja plehanovilaiset men-shevikeistä. Rinnakkaiset — „ensimmäiset” ja „toiset” eli menshevistiset ja bolshevistiset — ryhmät ovat jatkaneet olemassaoloaan entiseen tapaan eivätkä ne todellisuudessa ole suinkaan yhdistäneet jossain määrin solidaarisia ja yhteiseen sosialidemokraattiseen toimintaan pystyviä aineksia.

Tällä haavaa ulkomailla on tosiasiallisesti olemassa puolueyhdeksi eristäytyneitä — toisiinsa puhtaasti

muodollisesti sidottuja, mutta useinkin vallan erillisiä — bolshevikkien, „sovittelijain”, vperjodilaisten, „golosilais-ten” ja „plehanovilaisten” ryhmiä, jotka ovat täysin riippumattomia toisistaan, ajavat erilaista aatteellista linjaa ja ovat kukin erikseen yhteydessä Venäjän niihin tai näihin sosialidemokraattisiin aineksiin.

Se, että Venäjällä on bolshevikkien ja puoluekantaisten menshevikkien voimin muodostettu Venäjän organisaatiokomissio ja että tuo VOK:n kollegio on ryhtynyt tarmokkaasti kutsumaan koolle VSDTP:n yleistä konferenssia, saa aikaan jyrkän käänteen puolueen historiassa ja osoittaa ainoan mahdollisen ja elämän viitoittaman ulospääsyn sekasorron ja hajaannuksen tilasta.

Tosi sosialidemokraattista työtä ovat itse asiassa tehneet täysistunnon jälkeen — erikoisen yksimielisesti vuoden 1910 aikana — vain bolshevikit ja puoluekantaiset menshevikit. Golosilaiset eivät sinänsä ole kerrassaan mitään muuta kuin „*Delo Zhiznin*” ja „*Nasha Zarjan*” venäläisen likvidaattoriryhmän ulkomainen haaraosasto, ryhmän, joka on asettanut itsensä puolueen ulkopuolelle, ja ulkomainen „Vperjod” ryhmä, samalla kun se edelleenkin suojelee otzovismia ja harjoittaa johtomiehensä Lunatsharskin kautta uskonnollista propagandaa, suorittaa työtä, joka *ei ole* lainkaan sosialidemokraattista.

Bolshevikkien ja puoluekantaisten menshevikkien muodostama ja Venäjän miltei kaikkien sosialidemokraattisten paikallisjärjestöjen tukema VOK on nyt tosiasiallisesti ainoa ja täysin oikeutettu sosialidemokraattisen puolueen keskus.

Liittyessään yhtenäiseksi bolshevikkien ulkomaiseksi sosialidemokraattiseksi järjestöksi neuvottelukokous langettaa vastuun jatkuvasta hajaannuksesta ulkomailla niille ryhmille, jotka eivät halua tukea Venäjällä olevaa keskusta, VOK:ta, tai jatkavat Venäjältä eristäytyneiden „sovittelu-*peliiä*” tukien siten niitä, jotka ovat *epäs*socialidemokraattisia eivätkä osallistu toimintaan Venäjällä.

Bolshevikkien ulkomainen järjestö tulee edelleenkin tekemään kaikkensa saadakseen mukaansa suuntaeroavaisuuksista riippumatta kaikki sosialidemokraatit, jotka ovat valmiit tukemaan Venäjän organisaatiokomissiota ja ajamaan puoluehenkistä, s.o. likvidaattoruusvastaista ja otzovismivastaista (samoin kuin jumaluusvastaista) linjaa,

[saadakseen heidät] yhtymään tähän komissioon ja yhteenliittymään yhtenäiseksi puoluejärjestöksi.

Taistelu likvidaattoruus- ja otzovismivirtausta vastaan, taistelu aatteettomien ulkomaisten ryhmien mädännäisyyttä vastaan, kaikkien todella puoluemies-sosialidemokraattien ja eritoten puoluemies-menshevikkien yhteenliittymisen edistäminen, VOK:n auttaminen — sellainen on ulkomaisen puoluejärjestön tehtävä käytännössä. Äänenkannattajina, joita puoluemiesten tulee tukea, me pidämme samanaikaisesti Pää-äänenkannattajaa ja „Rabotshaja Gazetaa”, sillä (ulkomaisten) puoluemies-menshevikkien syrjäytymistä ei voida millään puolustaa eikä mainituissa äänenkannattajissa ole mitään puolueen päätöksiä vastaan *linjan* muutosta.

*Kirjoitettu joulukuun
alkupuoliskolla 1911*

*Julkaistu ensi kerran v. 1933
XXV Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan käsikirjoituksen
mukaan*

2

PAÄTÖSLAUSELMA
KONFERENSSIN KOLLEKTIVISUUDEN VALMISTELEVASTA
VENÄJÄN ORGANISAATIOKOMISSIOSTA ¹²³

Neuvottelukokous toteaa, että puolue on jo kauan sitten, vähintään parin vuoden ajan tunnustanut puoluekonferenssin kollektivisoinnin tarpeelliseksi. Nyt on vihdoin kaikista esteistä huolimatta otettu päättäväinen askel tämän asian toteuttamiseksi. Venäjällä on perustettu Venäjän organisaatiokomissio, jota tukevat kaikki paikalliset järjestöt (Kievin, Bakun, Tiflisiin, Jekaterinoslavin, Jekaterinburgin, Pietarin, Moskovon, Nikolajevin, Saratovin, Kasanin, Vilnan, Dvnskin, Nizhni-Novgorodin, Sormovon, Samaran, Tjumenin, Rostovin ynnä muut järjestöt).

Neuvottelukokous tervehtii VOK:n muodostamista ja ilmoittaa, että jokaisen puoluemiehen velvollisuus on tukea sitä kaikin voiminsa.

*Kirjoitettu joulukuun
alkupuoliskolla 1911*

*Julkaistu tammikuun 12 p:nä 1912
Ulkomaisen järjestön komitean
„Tiedonannossa“*

*Julkaistaan „Tiedonannon“
tekstin mukaan*
